

Brownsea- 1907 – 2002

Sóc Yêu đời Trần Gia Bình
Cuối xuân 2002

Brownsea, Biển Nâu, thật là lạ lùng và tên nghe chẳng có gì hấp dẫn. Biển thì phải xanh, nước trong vắt thấy đáy như trong mấy tờ quảng cáo nơi xứ tây phương này chứ ai lại nâu cái màu của đất bùn và đầm lầy ?

Nhiều người đã từng biết tên hòn đảo này, ít nhất cũng vài trăm triệu, hay đã từng nghe nói đến nhưng ít ai có dịp đặt chân lên đó. Ngày xưa lâu lắm rồi, một vị tướng lãnh người Anh hồi hưu nhưng không chịu nghỉ hưu vì cảm thấy mình vẫn còn rất trẻ. Ông ngắm nghĩ lại những năm tháng mình đã sống qua, một chuỗi ngày sung sướng và hạnh phúc. Ông chợt nghĩ đến các thế hệ tương lai, và ông ước mong đem lại hạnh phúc cho nhiều, thật nhiều người. Ông tha thiết mong muốn họ tìm được một lối sống, thời đó không giống ai, độc lập nhưng không cô lập. Ông muốn cho thế giới ngày một tươi đẹp hơn và ông đã bắt tay vào việc làm này cách đây gần 100 năm.

Vị tướng lãnh đó là Lord Baden Powell of Gilwell. Việc làm của ông là khai sinh ra phong trào Hướng đạo. Với 20 trẻ, BiPi đã tổ chức kỳ trại Hướng đạo đầu tiên trên đảo Brownsea. Bằng một tấm lòng chân thật, ông đã đưa các trẻ nhỏ vào một cuộc chơi lớn, đầy hứng thú. Mãi đến bây giờ, qua nhiều thăng trầm của lịch sử nhân loại, phong trào Hướng đạo vẫn đứng vững và phát triển rộng rãi với phương châm "Sẵn sàng và cố gắng hết sức để giúp ích".

Bia đá kỷ niệm

Đảo Brownsea và bến tàu Poole

Brownsea là một đảo nhỏ, chiều dài khoảng 3 km, bề ngang chưa tới 1 km, nằm kín đáo trong một eo biển, thật là một nơi lý tưởng để sống hoà mình với thiên nhiên.

Ngày nay, hội Nam và hội Nữ Hướng đạo Anh quốc sở hữu một khu đất trại nằm về phía tây nam của đảo, không rộng lắm nhưng có thể chứa từ 300 đến 500 trại sinh. Trên đảo có rất nhiều công, chúng vô cùng dạn dĩ, thấy mình cầm bánh mì là mấy chàng lò tò đi tới, xong đứng chờ, các bà công mái với 1, 2 hay 3 công con thì e dè hơn, chỉ từ xa nhìn tới. Nơi đây cũng là thiên đường của một loại sóc có sắc lông óng ánh màu lửa rất đẹp.

Loại sóc này suýt bị tuyệt chủng trên toàn lãnh thổ nước Anh. Chúng rất hiền lành và nhút nhát nhưng thật tò mò, thấy người đi ngang là các anh chàng phóng biến lên cây và núp sau các cành lá xum xuê của cây sồi (chêne, oak) chỉ còn chừa lại cặp mắt tròn xoe lóng lánh. Các anh sóc này chỉ thích thưởng thức độc nhất món hạt thông Tô Cách Lan (Ecosse, Scotland). Để nuôi sống chúng, chính phủ Anh đã cho trồng loại thông này thế chỗ cho cây đỗ quyên (Rhododendron) là một

thực vật có hoa kết từng chùm lớn rất đẹp. Đổ quỳên trên Brownsea có màu tím thật đẹp, rất giống màu cờ Hướng đạo thế giới.

Chiều xuống dần và từ 5 giờ trở đi, sau khi chuyển tàu cuối cùng chở khách du ngoạn rời đảo Brownsea, cuộc sống hoang dã bắt đầu trở lại. Một chú nai lừng thừng vừa đi dạo vừa nhai cỏ trông thật thánh thơi, vài chú thỏ với túm lông đuôi trắng muốt nhảy nhót trên thảm cỏ xanh êm như chơi đuổi bắt với những giọt nắng cuối cùng chợt hiện chợt tắt theo từng đám mây lơ lững.

Thủy triều bắt đầu lên, vài lượn sóng lăn tăn theo đuôi nhau tiến dần vào đảo, nhẹ nhàng chuyển thành bọt trắng và từ từ tan biến trên bãi cát hoang sơ không một bóng người.

Đây là đêm đầu tiên đi trại mà không đốt lửa, để bù lại chúng tôi bật bếp ga cá nhân nấu nước trà uống, như vậy coi như cũng có chút ấm cúng lại rất là "british". Đầu tháng 9 trời đã bắt đầu trở lạnh, ban đêm nhiệt độ xuống còn chừng hơn 10 độ bách phân.

Một đêm bình yên trôi qua, dưới ánh nắng ấm áp, hai vợ chồng chúng tôi cùng một nhóm trưởng Hướng đạo Anh vừa làm quen hôm qua đi thăm bia đá kỷ niệm Brownsea cùng nơi BiPi dựng trại năm

1907. Ngày xưa, Brownsea có khoảng 250 cư dân, một số sống bằng nghề đồ gốm, một nhà thờ nhỏ mang tên Đức Mẹ đồng trinh (Saint Mary the Virgin), đã được dựng lên trên đảo. Nay chỉ còn lễ chủ nhật Phục Sinh (Pâques, Easter) và các chủ nhật từ tháng 5

đến tháng 9 là khoảng thời gian Brownsea mở cửa đón khách du lịch.

Để chuẩn bị mừng 100 năm ngày thành lập Hướng đạo, hội Nam và hội Nữ Hướng đạo Anh có nhiều dự án rất hấp dẫn. Tất cả mọi chi tiết có thể xem trên site web dưới đây :

<http://www.brownsea-island.org.uk/>

Chúng tôi rời Brownsea một buổi sáng đẹp trời và mang về Pháp hình ảnh một nữ trưởng Hướng đạo Anh, chị Emeline Hine, tuy lớn tuổi, khi đi phải dò từng bước thật khó khăn, nhưng vẫn lặn lội mỗi cuối tuần lên làm việc trên đảo. Hỏi tại sao, chị cười thật tươi dù có hơi móm mém, "lên phụ một tay với các trưởng để đón tiếp các Hướng đạo sinh đến

thăm viếng đảo". Nói chuyện với chị một hồi hỏi ra biết chị là Akêla cách đây đã hơn 40 năm. Thì ra "chị và tôi, chúng tôi cùng một dòng máu".

Tôi để lại tặng chị một băng huy hiệu Hướng đạo Việt Nam cùng huy hiệu liên đoàn Văn Lang, chị mừng lắm, nói sẽ để chung trong một khung kính với những huy hiệu của các đơn vị khác đã đến đây. Âu cũng là dịp đánh dấu kỷ niệm về thăm nơi chôn nhau cắt rún của phong trào Hướng đạo. Một chuyến về nguồn của hai hướng đạo sinh Việt Nam Thiên nga và Sóc. Xin hẹn một ngày gần đây sẽ trở lại Brownsea.

Sóc Yêu đời